

Svar (26/11 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Registret indeholder data om personer, der er eller har været heldøgn- eller deldøgnspatienter på psykiatriske institutioner eller hospitaler i Danmark, herunder også Grønland og Færøerne.

Oplysninger om patienten vedrører især personnummer, navn, civilstand og hjemsteds-, føde- og bopælskommune. Derudover en række oplysninger om nuværende og tidligere kontakter med sundhedsvæsenet.

I den manuelt førte del af registret indeholdes fra før 1. april 1969 desuden oplysninger om patientens nærmeste familie og slægtninge. Oplysningerne omfatter: navn, fødselsdato, bopæl, stilling, fødested og eventuelle hospitalsindlæggelser for psykiatriske lidelser. Disse oplysninger indgår ikke fra efter 1. april 1969.

Centralregistret er af væsentlig betydning for psykiatrisk forskning her i landet på lignende måde som Landspatientregistret er det for somatiske sygdomme.

Jeg kan ikke inden for rammerne af dette svar give en udførlig beskrivelse af den forskning, der sker på grundlag af registret – eller som ikke ville have været mulig uden de oplysninger, der indgår i dette. Det drejer sig både om forskning til støtte for den enkelte behandling eller behandlingsform og om bredere anlagt forskning i de psykiatriske sygdommes opståen. Jeg ser således på dette område så lidt som på det somatiske sygehusvæsens område nogen modsætning mellem registerføring som sådan og forskning til gavn for patienterne.

Spm. nr. S 267

Til *socialministeren* (18/11 86) af:

Carsten Andersen (SF):

»Hvad har ministeren iværksat med henblik på at få de kommunale myndigheder til at kortlægge tilbudene og fritidsaktiviteterne for børn og unge samt øge disse i områder, hvor sådanne ikke findes i tilstrækkeligt omfang?«

Begrundelse

Spørgsmålet er til en vis grad en gentagelse af spørgsmål af 27. august 1986 nr. S 1672

stillet af Ole Espersen i relation til folketingsbeslutning af 25. maj 1984. Der har siden i Folketinget været foreslået flere forskellige koordinerende rådgivnings- og vejledningsinstitutioner, der alle er afvist fra regeringens side under henvisning til, at der allerede i dag er tilbud nok til børn og unge.

Man må derfor gå ud fra, at regeringen er bekendt med spektret af rådgivnings- og vejledningstilbud.

Regeringens kriminalpræventive konference, som ministeren i sit svar af 3. september 1986 henviste til, gav ikke noget svar på disse spørgsmål.

(Besvaret sammen med nedenstående spørgsmål nr. S. 268).

Spm. nr. S 268

Til *socialministeren* (18/11 86) af:

Carsten Andersen (SF):

»Hvad kan ministeren oplyse om udbudet af rådgivnings- og vejledningstilbud over for børn og unge inden for socialsektoren, uddannelsessektoren, arbejdsmarkedssektoren, boligsektoren, sundhedssektoren, den justitsministerielle og den kulturelle sektor?«

Begrundelse

Spørgsmålet er til en vis grad en gentagelse af spørgsmål af 27. august 1986 nr. S 1672 stillet af Ole Espersen i relation til folketingsbeslutning af 25. maj 1984. Der har siden i Folketinget været foreslået flere forskellige koordinerende rådgivnings- og vejledningsinstitutioner, der alle er afvist fra regeringens side under henvisning til, at der allerede i dag er tilbud nok til børn og unge.

Man må derfor gå ud fra, at regeringen er bekendt med spektret af rådgivnings- og vejledningstilbud.

Regeringens kriminalpræventive konference, som ministeren i sit svar af 3. september 1986 henviste til, gav ikke noget svar på disse spørgsmål.

Foreløbigt svar (24/11 86) på spm. nr. S 267 og S 268:

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Socialministeriet har ikke efter besvarelserne af spørgsmål nr. S 1672 den 3. september d.å. modtaget oplysninger om undersøgelser,